Preek / Homilie op de Drie-en-dertigste Zondag door het Jaar, 15 november 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek van de Spreuken *Spr. 31, 10-13. 19-20. 30-31*
Lezing uit de Eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de Thessalonicenzen *I Tess. 5, 1-6*
Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 25, 14-30*

Broeders en zusters in Christus,
Vorige week hoorden we Jezus de gelijkenis vertellen van de vijf verstandige en de vijf domme maagden. Die gelijkenis gaat over de wederkomt van de Heer en het Laatste Oordeel. Wie van ons houdt zich nu bezig met de wederkomst van Christus? De domme maagden, en veel mensen in onze tijd, laten zich in slaap sussen. Zij maken zich niet druk over de wederkomst van de Christus, zij denken dat het allemaal niet zo'n vaart zal lopen. En dan, opeens, is het te laat. De deur gaat op slot en dan hebben zij bij wijze van spreken de trein gemist.

Vandaag spreekt Jezus opnieuw met een gelijkenis over het Laatste Oordeel. Jezus is de Heer in de parabel. Met het vertrek naar het buitenland bedoelt Jezus zijn verrijzenis en Hemelvaart. De terugkeer van de man is de wederkomst van Christus. Jezus vertelt deze gelijkenis om ons te vertellen dat Hij bij zijn wederkomst aan iedere mens, en dus ook aan ons, rekening en verantwoording vraagt.

Een talent in de tijd van het evangelie is een grote som geld en staat gelijk aan het loon voor zesduizend arbeidsdagen. De man van de parabel verdeelt zijn bezit onder zijn dienaren en vertrouwt ieder een hoeveelheid toe afhankelijk van hun bekwaamheid. Het woord talent heeft bij ons een andere betekenis gekregen. Voor ons is een talent een natuurlijke begaafdheid, een natuurlijke aanleg. De materiele betekenis van een talent gebruikt Jezus in een parabel om ons te vertellen hoe wij onze geestelijke goederen, onze natuurlijke begaafdheid en aanleg dienen te gebruiken.

Elke mens heeft talenten gekregen, de een meer dan de ander. Elke talent is een gave van God. Wij hebben niets van onszelf. Ook wijzelf zijn niet van onszelf, wij zijn Gods eigen bezit. De Heer vertrouwt ons talenten toe om ze te beheren, zij zijn niet ons eigen bezit. De eerste opdracht is, dat wij de ons gegeven talenten gebruiken en ontwikkelen ten behoeve van de Heer in wiens dienst wij allen staan. Evenzo heeft de Heer heel de schepping aan ons toevertrouwd om het in zijn naam te beheren.

De ene mens heeft een talent voor techniek, de ander voor voedselproductie, weer een ander heeft aanleg voor een vorm van kunst, weer een ander heeft een organisatietalent of een talent om te verzorgen en we hoorden de talenten van de sterke vrouw in het boek der Spreuken. Door het gebruik van onze talenten bouwen we samen de samenleving op, kunnen we voor elkaar zorgen en helpen en het leven aangenaam maken. Door verkeerd gebruik van een talent kunnen we elkaar het leven ook zuur maken. Oorlog voeren e.d. is een verkeerd gebruik maken van je talenten.

Niet alleen moeten we de samenleving met onze talenten opbouwen, belangrijker nog, met de gegeven talenten moeten wij het Koninkrijk van God opbouwen. Bij het Laatste Oordeel zullen wij de ons toevertrouwde talenten aan de Heer moeten teruggeven, tezamen met wat wij met de talenten bereikt hebben. Dan mogen wij horen wat de Heer tegen zijn dienaren zegt, die naar vermogen hun best gedaan hebben: 'Uitstekend, goede en trouwe dienaar, over weinig waart ge trouw, over veel zal ik u aanstellen. Ga binnen in de vreugde van uw heer.' De goede en trouwe dienaar wordt beloond met een veel grotere gave: 'Over veel zal Ik u aanstellen'. En ook: 'Ga binnen in de vreugde van uw heer!' Over die vreugde zegt Jezus in het Johannesevangelie: Dan zal mijn vreugde in u zijn en uw vreugde volkomen worden.' Wij zijn dan geen slaaf meer, geen dienaar meer maar wij zullen aan de Heer gelijk zijn. Dat is het eeuwig leven, dat is de volkomen vreugde.

Nu komt de dienaar aan wie één talent was toevertrouwd. Hij verantwoordt zich door te zeggen: ‘Heer, ik heb u leren kennen als een hardvochtig man’. Dat is volstrekt onjuist. Dat is niet waar. Zo is God niet. Als hij God echt gekend had, zou hij een oprechte genegenheid voor Hem hebben.
Deze dienaar noemt hem 'Heer', maar heeft hem nooit gediend. Integendeel hij beschuldigt zijn heer dat die moeilijk tevreden te stellen is, dat hij onrechtvaardig is, die oogst waar hij niet heeft gezaaid en binnenhaalt waar hij niet heeft uitgestrooid. Hij beschuldigt de heer dat hij aan zijn dienaren strenge eisen stelt en diensten verlangt die zij niet kunnen volbrengen. Kortom, hij zegt dat God slecht is en dat God zelf de oorzaak is waarom hij zijn talent begraven heeft. Hij doet zichzelf als rechtvaardig voor en geeft hem het talent zonder rente terug.

Dat is een slecht mens. Hij veroordeelt God en beweert dat Hij liefdeloos en hard is. Hij projecteert zijn eigen slechtheid en luiheid in God. Dat is een hoofdzonde, een doodzonde. Als je God tot de oorzaak maakt van jouw zondig handelen, dan heb je de band met God verbroken en heb je jezelf buitengesloten uit de gemeenschap met God. Het is hoogmoedig te denken dat jij boven God kunt staan en Hem ter verantwoording kunt roepen. Hij is en Hij blijft de Heer en wij zijn en blijven zijn dienaren.
Als hij God om vergeving had gevraagd voor zijn zondig gedrag, dan had God hem kunnen vergeven. Maar nu is dat zelfs te laat. Je kunt je huis niet meer tegen brand verzekeren als het eenmaal in brand staat. Nu hij God beschuldigt dat God zelf de oorzaak is van zijn zondig handelen, wordt hij buitengeworpen, zoals Adam uit het paradijs verdreven werd.
Het oordeel ligt niet bij God maar bij de mens zelf. Los van God, zonder God is er alleen de uiterste duisternis, ofwel de hel en is er geen weg terug. Daar is geween en tandengeknars, niet zozeer een boosheid en een rancune naar God toe, maar naar jezelf: hoe had ik zo dom kunnen zijn.

Laten wij een trouwe en goede dienaren zijn, laten wij dankbaar zijn voor de ons gegeven talenten en vergeving vragen voor onze zonden. Dan zullen wij staande blijven in het oordeel. Maria is ons voorbeeld. Zie hoe getalenteerd zij is in haar geloof, de hoop en de liefde. Laten wij ons nederig aan Maria toevertrouwen en haar daarin navolgen. Dan zij zal voor ons bidden bij haar goddelijke Zoon. Heilige Maria, Onze Lieve Vrouw ter Eijk, bid voor ons. Amen.

Homily for the Thirty-three Sunday in Ordinary Time, 15 November 2026

By Fr. Frank As

Reading from the Book of Proverbs *Proverbs 31:10-13,19-20,30-31*

Reading from the First Letter of Saint Paul to the Thessalonians *I Thess. 15:1-6*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt 25, 14-30*

Brothers and sisters in Christ,
Last week we heard Jesus tell the parable of the five wise virgins and the five foolish virgins. That parable is about the return of the Lord and the Last Judgment. Who among us is now concerned with the Second Coming of Christ? The foolish virgins, and many people in our time, allow themselves to be lulled to sleep. They are not concerned about the return of Christ, they think that it will not go so fast. And then, suddenly, it's too late. The door is locked and then they have, so to speak, missed the train.

Today Jesus speaks again with a parable about the Last Judgment. Jesus is the Lord in the parable. By leaving for a foreign country Jesus means his resurrection and ascension. The return of the man is the second coming of Christ. Jesus tells this parable to tell us that at his second coming he asks every person, including us, an account and justification.

A talent in the time of the gospel is a large sum of money, that is equal to the wages of six thousand days of labour. The man of the parable distributes his property among his servants and entrusts each with a quantity according to their ability. The word talent has taken on a different meaning for us. For us, a talent is a natural gift, a natural aptitude. Jesus uses the material meaning of a "talent" in a parable to tell us how we ought to employ our spiritual assets, our natural gifts and aptitudes.

Every person has been given talents, some more than others. Every talent is a gift from God. We have nothing of our own. We do not belong to ourselves, we are God's own possession. The Lord entrusts us with talents to manage them, they are not our own possession. The primary task is that we use and develop the talents given to us for the benefit of the Lord in whose service we all stand. Likewise the Lord has entrusted the entire creation to us to be managed in his name.

One person has a talent for technology, another for food production, yet another has a talent for a form of art, yet another has an organizational talent or a talent for caregiving and we heard about the talents of the strong woman in the Book of Proverbs. By using our talents, we build society together, we can take care of and help each other and make life pleasant. By misusing a talent, we can also make each other's lives miserable. Waging war, for instance, is a misuse of one’s talents.

Not only do we have to build society with our talents, more importantly, with have to use the talents we have been given to build the Kingdom of God. At the Last Judgment, we will have to return to the Lord the talents entrusted to us, along with what we have achieved with the talents. We may then hear what the Lord says to his servants, who have done their best according to their ability: "Well done, good and faithful servant; you have shown you can be faithful in small things, I will trust you with greater; come and join in your master’s happiness.” The good and faithful servant is rewarded with a much greater gift: I will trust you with greater'. And also: 'Enter in your master’s happiness!' Of that joy Jesus says in the Gospel of John: Then my joy will be in you and your joy will be complete." We are then no longer slaves, no longer servants, but we shall be equal to the Lord. That is eternal life, that is complete joy.

Then there is the servant to whom one talent was entrusted. He justifies himself by saying: 'Lord, I have come to know you as a hard-hearted man'. That is entirely incorrect. That is not true. That is not who God is. If he had truly known God, he would have a sincere affection for Him.

This servant calls him 'Lord', yet he has never served him. On the contrary, he accuses his master of being difficult to please, of being unjust, of reaping where he has not sown and gathering where he has not scattered. He accuses the lord of making strict demands of his servants and demanding services that they cannot fulfil. In short, he says that God is evil and that God himself is the reason why he buried his talent. He presents himself as righteous and gives him the talent back without interest.

That's a wicked man. He condemns God and claims that He is loveless and harsh. He projects his own wickedness and laziness onto God. That is a cardinal sin, a mortal sin. If you make God the cause of your sinful actions, then you have broken the bond with God and you have excluded yourself from the communion with God. It is arrogant to think that you can stand above God and call Him to account. He is and He remains the Lord and we are and we remain His servants.
If he had asked God for forgiveness for his sinful behaviour, God could have forgiven him. But now, even that is too late. You cannot insure your house against fire once it is already on fire. Now he accuses God that God himself is the cause of his sinful actions, he is cast out, just as Adam was driven from paradise.
The judgment does not rest with God but with the man himself. Apart from God, without God there is only the utmost darkness, or hell and there is no way back. There is weeping and grinding of teeth, not so much not so much an anger or a grudge towards God, but towards yourself: “How could I have been so foolish?”

Let us be faithful and good servants, let us be grateful for the talents given to us and ask forgiveness for our sins. Then we will stand in the judgment. Mary is our example. See how talented she is in her faith, hope and love. Let us humbly entrust ourselves to Mary and imitate her in this. Then she will pray for us to her divine Son. Holy Mary, Our Lady of the Oak, pray for us. Amen.